

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Vladimírem Sommerem ve věci

žalobkyně: **Kancelář správců, v.o.s.**, IČO 042 04 867
sídlem Čechyňská 419/14a, 602 00 Brno
jako insolvenční správce dlužníka: [REDACTED] s.r.o., IČO [REDACTED]
sídlem [REDACTED]
zastoupena advokátem Mgr. Jaroslavem Nekudou
sídlem Čechyňská 419/14a, 602 00 Brno

proti
žalovanému: J [REDACTED] N [REDACTED], narozený dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]

o vydání bezdůvodného obohacení a zaplacení náhrady škody rozsudkem pro uznání

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku ve výši 31 893 705,97 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 138 811,20 Kč k rukám zástupce žalobkyně, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou dne 29. 8. 2022 Krajskému soudu v Praze se žalobkyně domáhala vůči žalovanému a J [REDACTED] N [REDACTED], narozené dne [REDACTED] (dále jen „J [REDACTED] N [REDACTED]“), aby společně a nerozdílně zaplatili částku ve výši 31 893 705,97 Kč. Žalobkyně se nároku domáhala v

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Humplíková

postavení insolvenčního správce dlužníka [REDACTED] s.r.o., IČO [REDACTED], se sídlem [REDACTED] (dále jen „*dlužník* [REDACTED] s.r.o.“), ve které byl žalovaný do dne 31. 1. 2020 jediným jednatelem.

2. Žalobkyně tvrdila, že žalovaný společně s J. [REDACTED] N. [REDACTED] prováděli mezi lety 2016 a 2019 transakce z bankovního účtu dlužníka [REDACTED] s.r.o., a to zejména prostřednictvím výběrů z bankomatů, bezhotovostních plateb platebními kartami a převodů finančních prostředků dlužníka [REDACTED] s.r.o. na jiné bankovní účty, přičemž tyto neměly s podnikatelskou činností dlužníka [REDACTED] s.r.o. žádnou souvislost. Celkově měl žalovaný společně s J. [REDACTED] N. [REDACTED] v období roku 2016 až 2019 provést výběry z bankomatů ve výši 14 968 006,80 Kč. O použití těchto finančních prostředků nebyly dle žalobkyně k dispozici žádné účetní podklady v účetnictví dlužníka [REDACTED] s.r.o. Dle žalobkyně si finanční prostředky žalovaný a J. [REDACTED] N. [REDACTED] ponechali pro svou vlastní potřebu a tím se úmyslně obohatili o částku ve výši 14 968 006 Kč, případně tímto jednáním dlužníkovi [REDACTED] s.r.o. a jeho majetkové podstatě způsobili škodu v této výši.
3. Dále v období 2016 až 2019 měli žalovaný a J. [REDACTED] N. [REDACTED] provést značné množství bezhotovostních plateb ve výši 821 739,35 Kč, přičemž tyto platby dle názoru žalobkyně rovněž nebyly provedeny v souvislosti s podnikatelskou činností dlužníka [REDACTED] s.r.o., čímž se měli žalovaný a J. [REDACTED] N. [REDACTED] v tomto rozsahu společně na úkor dlužníka [REDACTED] s.r.o. obohatit.
4. V období roku 2019 měl žalovaný jako jednatel dlužníka [REDACTED] s.r.o. společně s J. [REDACTED] N. [REDACTED] provést množství bankovních převodů na účty třetích subjektů v celkové částce 12 986 567,57 Kč, přičemž dané platby byly provedeny z finančních prostředků dlužníka [REDACTED] s.r.o. a dle žalobkyně nesloužily k zajištění provozu dlužníka [REDACTED] s.r.o., nebyly provedeny v souvislosti s jeho podnikatelskou činností a byla jimi dlužníkovi [REDACTED] s.r.o., resp. jeho majetkové podstatě způsobena škoda v celkové výši 12 986 567,57 Kč, a to v důsledku porušení povinnosti péče řádného hospodáře žalovaným a J. [REDACTED] N. [REDACTED].
5. Ke dni 31. 12. 2019 evidoval dlužník [REDACTED] s.r.o. stav peněžních prostředků v pokladně v hodnotě 2 708 393 Kč. Dne 31. 1. 2020 ukončil žalovaný svou činnost jako jednatel dlužníka [REDACTED] s.r.o., čímž následně došlo ke změně v osobě jednatele dlužníka [REDACTED] s.r.o. na Ing. D. [REDACTED] M. [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] (dále jen „*Ing. M. [REDACTED]*“). Žalovaný pak společně s J. [REDACTED] N. [REDACTED] neměli finanční prostředky ve shora uvedené výši Ing. M. [REDACTED] jako novému jednatele dlužníka [REDACTED] s.r.o. řádně předat. Tímto jednáním se měli žalovaný a J. [REDACTED] N. [REDACTED] dopustit porušení povinnosti péči řádného hospodáře a způsobit tím dlužníkovi [REDACTED] s.r.o., resp. majetkové podstatě dlužníka [REDACTED] s.r.o. škodu ve výši 2 708 393 Kč.
6. Dále měla být mezi dlužníkem [REDACTED] s.r.o. a spol. Auta Super s.r.o., IČ 247 42 520, sídlem náměstí 14. října 1307/2, 150 00 Praha 5, dne 15. 8. 2019 uzavřena kupní smlouva, na jejímž základě bylo dle žalobkyně převedeno vlastnické právo k vozidlu Land Rover Evoque 2.0, VIN [REDACTED], výkon 147 kW, číslo technického průkazu [REDACTED], barva bílá (dále jen „*Land Rover Evoque*“), ze shora uvedené společnosti na dlužníka [REDACTED] s.r.o. Smluvními stranami byla sjednána kupní cena ve výši 1 499 000 Kč včetně 21% DPH s tím, že tato měla být dlužníkem [REDACTED] s.r.o. uhrazena ve dvou částkách, a to nejprve ve výši 850 000 Kč prostřednictvím částečného zápočtu oproti vozu Seat Tarraco, VIN [REDACTED], a ve výši 649 000 Kč převodem na bankovní účet č. [REDACTED]/0300 vedený u Československé obchodní banky, a.s., a to do dne 17. 8. 2019. Částka ve výši 649 000 Kč byla na účet shora uvedené společnosti převedena dne 16. 8. 2019. Land Rover Evoque pak měl dlužník [REDACTED] s.r.o. obratem prodat zpět shora uvedené společnosti za částku 1 000 000 Kč, a to na základě faktury ze dne 7. 11. 2019, splatné dne 21. 11. 2019. Společně s Land Rover Evoque měly být prodány další dva vozy Seat Tarraco, RZ [REDACTED] a RZ [REDACTED], za celkovou kupní cenu 2 399 999 Kč, přičemž platba za všechna tato vozidla měla být dlužníkovi [REDACTED] s.r.o. uhrazena dne 8. 11. 2019.

7. Žalovaná ve své žalobě uvedla, že domnívá, že vzhledem k výše uvedenému se žalovaný společně s J. N. v období mezi lety 2016 až 2019 bezdůvodně obohatili na úkor majetkové podstaty dlužníka s.r.o. o částku v celkové výši 15 789 745,40 Kč, když tyto prostředky byly použity k osobní potřebě žalovaného a J. N. a byly činností žalovaného jako jednatele dlužníka s.r.o. a J. N. převedeny do dispozice žalovaného a J. N., a to bez právního titulu ve smyslu § 2 991 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
8. V rozsahu částky ve výši 12 896 567,57 Kč (převody prostředků na bankovní účty třetích osob) v rozsahu částky 499 000 Kč (koupě a prodej vozidla Land Rover Evoque) a v rozsahu částky ve výši 2 708 393 Kč (nepředané finanční prostředky na pokladně dlužníka), žalobkyně uvedla, že žalovaný jako jednatel společně s J. N. svou činností porušili povinnost péče řádného hospodáře, když každá jednotlivá transakce doložená v příloze připojené k žalobě byla provedena nikoliv za účelem podnikatelské činnosti dlužníka s.r.o. Tímto jednáním tak měl žalovaný a J. N. způsobit dlužníkovi s.r.o., resp. na majetkové podstatě dlužníka s.r.o. škodu v celkové částce 12 896 567,57 Kč.
9. Součet všech shora uvedených částek činí 31 893 705,97 Kč.
10. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 1. 9. 2022, č. j. 73 Cm 9/2022-57, byla věc ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou J. N. vyloučena k samostatnému řízení podle § 112 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), z důvodu věcné nepříslušnosti krajských soudů.
11. Krajský soud v Praze dne 19. 9. 2022 vydal pod č. j. 73 Cm 99/2022-58 platební rozkaz, ve kterém žalovanému uložil žalobkyni zaplatit pohledávku ve výši 31 893 705,97 Kč a uhradit náklady řízení ve výši 138 811,20 Kč včetně DPH, a to k rukám zástupce žalobkyně. Soud rovněž kvalifikovanou výzvou dle 114b odst. 1 o. s. ř. žalovaného vyzval zejména k tomu, aby uvedl, zda nárok uplatněný v žalobě uznává, popř. zda nárok uznává jen zčásti nebo co do základu, aby vylíčil rozhodující skutečnosti o věci samé, na niž staví svoji obranu proti žalobě, a označil důkazy k prokázání svých tvrzení. Žalovaný byl zároveň poučen, že pokud se bez vážného důvodu ve věci samé včas písemně nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, bude mít soud za to, že nárok, který je proti němu uplatňován uznává a soud rozhodne rozsudkem pro uznání dle § 153a odst. 3 o. s. ř. Vůči tomuto platebnímu rozkazu podal žalovaný dne 21. 9. 2022 odpor, který odůvodnil pouze tak, že žaloba je dle jeho názoru smyšlená a nevychází z žádných důkazů.
12. Podle § 114b odst. 1 o. s. ř. „Vyzaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2), nebo je-li žalovaným ke dni zahájení řízení nebo ke dni vstupu do řízení nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti.“ Dle odstavce 2 ustanovení „K podání vyjádření podle odstavce 1 předseda senátu určí lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů od doručení usnesení. Bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, určí tuto lhůtu až ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti platebnímu rozkazu, elektronickému platebnímu rozkazu nebo evropskému platebnímu rozkazu.“ Podle odstavce 3 citovaného ustanovení „Usnesení podle odstavce 1 nelze vydat nebo doručit po přípravném jednání podle § 114c nebo po prvním jednání ve věci.“ Odstavec 4 ustanovení stanovuje „Usnesení podle odstavce 1 musí být žalovanému doručeno do vlastních rukou. Náhradní doručení je vyloučeno; to neplatí, doručuje-li se prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Usnesení nesmí být žalovanému doručeno dříve než žaloba.“ Podle odstavce 5 ustanovení „Jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován,

uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby.“

13. Podle § 153a odst. 1 o. s. ř. „*Uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu žalobou uplatněný jen zčásti, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání, jen navrhne-li to žalobce.*“ Podle odstavce 2 daného ustanovení „*Rozsudek pro uznání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2).*“ Dle odstavce 3 ustanovení „*Rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6).* Podle odstavce 4 citovaného ustanovení „*Jen pro vydání rozsudku pro uznání nemusí být nařízeno jednání.*“
14. Dle ustálené judikatury Ústavního soudu je vydání rozsudku pro uznání možné v těch případech, kdy žalovaný na výzvu dle § 114b o. s. ř. nebo § 114c odst. 6 o. s. ř. nereaguje buď vůbec, nebo v reakci neuvede žádný věcný argument na svou obranu. Nestačí tudíž pouhé prosté tvrzení, že žalovaný uplatněný nárok neuznává. Povinnost vyjádřit se k výzvě podle § 114b odst. 1 o. s. ř. žalovaný splní tím, že uvede skutkové okolnosti, na kterých staví svoji obranu (ÚS III. ÚS 3207/20), přičemž se žalovaný nemusí vyjádřit ke všem žalobcovým tvrzením, není hodnocena ani kvalita či obsírnost jeho vyjádření, ale vyjádření nemůže být obecné a vágní.
15. Vyjádřit se k žalobě může žalovaný i v odůvodnění odporu proti platebnímu rozkazu (NS 32 Odo 1049/2004). Vyjádření musí obsahovat konkrétní skutkové okolnosti, *nepostačí obecné sdělení, že žalovaný pokládá nárok žalobce za nedůvodný (NS 28 Cdo 604/2010).* Jestliže účastník na platební rozkaz obsahující výzvu k vyjádření zareaguje pouze neodůvodněným podáním odporu, samotný platební rozkaz bude odporem zrušen (§ 174 odst. 2 o. s. ř.), avšak v něm obsažená výzva k vyjádření, která je svým charakterem samotným usnesením, nikoliv. Proto soud v takovém případě vydá fiktivní rozsudek pro uznání.
16. Krajský soud v Praze neshledal vyjádření žalovaného k žalobě jako dostačující k tomu, aby zabránilo nastoupení fikce uznání nároku a rozhodl tak rozsudkem pro uznání podle § 153a odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 114b odst. 5 o. s. ř. Je tomu tak proto, že žalovaný neuvedl žádné konkrétní rozhodné skutečnosti, na kterých staví svou obranu, jen nárok žalobkyně odmítl jako smyšlený.
17. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož byla plně úspěšné žalobkyni přiznána náhrada nákladů řízení.
18. Soud žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 138 811,20 Kč. Náklady řízení jsou v souladu s § 137 o. s. ř. představovány odměnou zástupce žalobkyně ve výši 114 120 Kč za 2 úkony právní služby – převzetí věci a příprava právního zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), písemný návrh ve věci samé (žaloba) podle § 11 odst. 1 písm. d) AT, náhradou hotových výdajů zástupce ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, 4 AT a náhradou za 21% daň z přidané hodnoty z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce ve výši 24 091,20 Kč dle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. Lhůta k plnění byla určena v délce 3 dní po nabytí právní moci rozhodnutí dle § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř. (bod II. výroku).

Poučení:

Proti výroku I. rozsudku lze podat odvolání jen z důvodů uvedených v ustanovení § 205b o. s. ř. Těmito důvody jsou jen vady uvedené v ustanovení § 205 odst. 2 písmeno a) o. s. ř. (tj. nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přisedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát) a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání. Odvolání lze v takovém případě podat do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Proti výroku II. rozsudku je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně tímto rozsudkem pro uznání uložené povinnosti, může se oprávněný domáhat nařízení výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Praha 16. listopadu 2022

Mgr. Vladimír Sommer, v. r.
samosoudce